

Ribe Stiftamt: Der maa gives et større Statstilskud, hvis faste Understøttelser skulde indføres. Hertil slutter sig et Sogneraad, der udtaler, at det var heldigst, om Staten overtog hele Alderdomsforsørgelsen efter faste Takster.

Sorø Amt og Sogneraad: De mødte vare alle enige om, at det af Kjøbenhavns Magistrat foreslaaede System med faste Takster for Understøttelsen efter vedkommendes Aldersklasse ikke egnede sig for Landdistrikterne.

Særlig var det at befrygte, at der ved den skematisk Beregning efter Alderen vilde blive givet Understøttelse til mange, som i Virkeligheden endnu ikke vare trængende, og det bemærkedes i denne Henseende, at Magistratens Forslag ifølge det statistiske Bureaus Beregning vilde medføre en Udgiftsforøgelse for Landdistrikterne af ikke mindre end 38,8 pCt. (efter Borgerrepræsentant Philipsens Forslag 36,3 pCt.), altsaa mere end en Trediedel ud over den nærværende Udgift. Villige vare de mødte alle enige om, at der maatte fastsættes et bestemt Maximum for Understøttelsen, og maatte dette bestemmes til, hvad det vilde koste at faa den paagældende forplejet i et autoriseret Aldershjem, altsaa for Sorø Amts Landdistrikters Vedkommende ifølge Indenrigsministeriets Skrivelser af 12te April og 10de Maj 1892 et Beløb af $\frac{1}{2}$ Kr. daglig eller omtrent 180 Kr. aarlig. Vare vedkommende ikke villige til at lade sig indlægge paa et saadant Aldershjem og ej heller vilde nøjes med den antydede Understøttelse af 180 Kr. aarlig for enhver af de paagældende affældige Personer, maatte de henvises til at søge Understøttelse hos Fattigvæsenet.

Thisted Amt: Naar der i Sogneraadenes Erklæringer er udtalt Ønsket om, at Amtsrådet indsættes som Overinstans for Sogneraadenes Afgørelser i Stedet for Amtmanden, turde dette være lidet heldigt, idet Amtsrådet ikke har de Midler i Hænde til at tilvejebringe Oplysninger om paagældende Forhold som Amtmanden, og Sagernes Afgørelse desuden ville forsinke i høj Grad ved at skulle afvente Amtsrådsmøderne.

Frederiksborg Amt: De faste Takster vilde ikke føre til nogen som helst Fastsættelse. De ville derimod dels direkte, dels gennem den tilsigtede Begrænsning i Sogneraadenes fri Skøn over Marsindtægten, over det til Underhold fornødne og over Hjælpens Størrelse, hvilket alt overflytter Bevisbyrden fra de trængende til Sogneraadene, medføre, at Kommunernes Udgifter vilde stige ganske betydeligt. Skulle disse holdes inden for de samme Beløb som hidtil, bliver det nødvendigt at forhøje Statens Andel i Udgiften saa betydeligt, at Kommunens Andel bliver saa ringe, at de ved de enkelte foreliggende Begæringer tabe deres Interesse for at holde det offentlige Udgifter inden for rimelige Grænser.

Vordingborg Byraad: Alderen alene er ikke afgørende, andre Momenter kunne være mere afgørende. Endvidere bør der tages Hensyn til Kommunernes Selbshyre.

Næstved Byraad: Man bør ikke indføre faste Takster, saa længe der ikke fordres positiv Selvhjælp, thi da var det naturligt, om Hjælp og Selvhjælp stode i Forhold til hinanden. De faste Takster ere heller ikke konsekvent gennemførte i Kjøbenhavns Magistrats Forslag, og det er deri anset nødvendigt at fravige dette Princip i saadant Omfang, at allerede dette maa fremkalde Tvivl om Princippet's Fortræffelighed. I Bemærkningerne til Forslaget erkendes det, at de „faste Takster“ vilde medføre, at Personer, der i og for